

γλαστράκι τό, πολλὰχ. γλαστράζ' βόρ. ιδιόμ. γαστράκι Ζάκ. (Μαχαιράδ.) Κρήτ. (Κίσ.)

Υποκορ. τοῦ οὐσ. γ λ ά σ τ ρ α διὰ τῆς παραγωγ. κατὰλ. -άκι.

1) Μικρὰ γ λ ά σ τ ρ α (I) 1, τὸ ὅπ. βλ. ἐνθ' ἀν.: 'Εγέμισε τὴν αὐλή με γλαστράκια. 'Η γάττα μου ἔσπασε τὸ γλαστράκι πολλὰχ. Τί ὁμωροφον πού 'ν' ἰφτό τοῦ γλαστράζ' Τῆν. Βάλ' 'ς αὐτὸ τοῦ γλαστράζ' κἀνενα λουλουδάζ' αὐτόθ.

β) Μικρὸν δοχεῖον ἐκ πηλοῦ ἢ λευκοσιδήρου πεπαλαιωμένον, χρησιμοποιοῦμενον πρὸς τοποθέτησιν ὕδατος ἢ τροφῆς ζώων 'Ικαρ. (Εὐδελ.) Κρήτ. (Κίσ.): Βάλε νερό 'ς τὸ γαστράκι τῷ γοιτῷ. γ) Τεμάχιον πηλίνου δοχείου Σῦρ. δ) Μεταφ., εἶδος κεντήματος, προφανῶς ἐκ τοῦ σχήματός του, ὁμοιάζοντος πρὸς γ λ ά σ τ ρ α ν Σκυρ. 2) Κατὰ πληθ., εἶδος ἀγρίου λαχάνου Μακεδ. (Βαρβάρ.)

γλαστράς ὁ, ἐπίθ. 'Αθῆν. κ.ά.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γ λ ά σ τ ρ α.

'Ο κατασκευάζων ἢ πωλὼν γλάστρας ἐνθ' ἀν.: Πάρ' τε γλάστρες! 'Ο γλαστράς! 'Αθῆν.

'Η λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. 'Σ' τσοῦ Γαστράδες Κεφαλλ. ('Αργυστόλ.) καὶ ὡς ἐπών. ὑπὸ τὸν τύπ. Γλαστράς πολλὰχ. καὶ ὑπὸ τὸν τύπ. Γλαστρής 'Αθῆν. Πελοπν. (Κιάτ. Κρανίδ. Ξυλόκ.) 'Ανδρ. (Κόρθ. κ.ά.) 'Αντίπαρ.

γλαστρί τό, Δαρδαν. ('Οφρύν.) Θράκ. ('Αδριανούπ. κ.ά.) 'Ικαρ. Καρ. ('Αλικαρνασσ.) Κέως Κίμωλ. Κύθηρ. Κῶς Λέσβ. (Πάμφιλ. κ.ά.) Μῆλ. Μύκ. Νάξ. ('Απύρανθ. Δαμαρ.) Πάρ. (Νάουσ. κ.ά.) Σάμ. (Μαυραντζ. Παλαιόκαστρ. κ.ά.) Σίφν. Χίος (Βροντ. 'Εγρηγόρ. κ.ά.) — Λεξ. Μπριγκ. Βλαστ. 337 γλαστρίν 'Ικαρ. (Χριστ.) γλαστρί Σάμ. (Βουρλιώτ.) γαλαστρί Νάξ. (Δαμαρ.)

Υποκορ. τοῦ οὐσ. γ λ ά σ τ ρ α (I), τὸ ὅπ. βλ. 'Ο τύπ. καὶ παρὰ Σομ.

Δοχεῖον πηλίνον ἢ θραῦσμα τούτου, μετὰ εὐρείας πάντοτε κοιλίας, χρήσιμον εἰς ποικίλας χρήσεις, ὡς εἰς παράθεσιν τροφῆς ἢ ὕδατος εἰς ζῶα ἢ πτηνά, εἰς ἐμφύτευσιν ἀνθέων, εἰς οὐρησιν ἢ ἀποπάτησιν κ.τ.τ. 'Ανδρ. (Κόρθ. κ.ά.) 'Αντίπαρ. Θράκ. ('Αδριανούπ. κ.ά.) Καρ. ('Αλικαρνασσ.) Κέως Λέσβ. (Πάμφιλ. κ.ά.) Μύκ. Πάρ. (Νάουσ. κ.ά.) Σάμ. (Βουρλιώτ. Μαυραντζ. Παλαιόκαστρ. κ.ά.) Χίος (Βροντ. κ.ά.) — Λεξ. Μπριγκ.: 'Σ' ἓνα γλαστρί πίνουν νερό οἱ κότες Κόρθ. 'Αδεϊας' τοῦ γλαστρί, πλύν' του, βάνι μέσα καθαρό ριγὸ κι φέρ' τον δῶ Σάμ. || Φρ. Θά σ' ἀνοίξουν τοῦ τσιφάλ' σ' γλαστρί, νὰ πίνω οἱ ῥ-ὄρ'θις (ἀπειλή) Πάμφιλ. Π' νὰ σὶ φτύς'νι 'ς τοῦ γλαστρί! (ἀρὰ) Σάμ. || Παροιμ.

Τοῦ γλαστρί κἀδαν 'ς τὴ διέβα | τσι διαβάτ' ἀνιγέλα (Τὸ οὐροδοχεῖον ἐκάθητο εἰς τὸν δρόμον καὶ περιέπαιζε τοὺς διαβάτας· ἐπὶ τῶν ἀποδιδόντων εἰς ἄλλους τὰ ἴδια αὐτῶν ἐλαττώματα) Λέσβ. || 'Ἀσμ.

Λέ σέ καταχρειάζομαι, γλαστρί, μέσ' 'ς τὴν αὐλή μου γιὰ νὰ μαλάσω πίτερα, νὰ τρώῃ τὸ γρουλλί μου

(γρουλλί = χοιρίδιον) 'Αλικαρνασσ. 'Η σημ. καὶ εἰς Σομ. Συνών.: ἀγγεῖο 1δ, ἀγγεάστρα, ἀμίδα, ἀμίδι, γαστρί 1, καθοίκι, κάθοικο, κατουρέλι, κατουρογυάλι, κατουροκάνατο, κατουροκούμαρο, κουρούπι, τσουκάλι.

β) Μικρὸν θραῦσμα πηλίνου δοχείου 'Ανδρ. (Κόρθ. κ.ά.) Δαρδαν. ('Οφρύν.) Κίμωλ. Κύθηρ. Μῆλ. Νάξ. ('Απύρανθ. Δαμαρ. κ.ά.) Σάμ. Σίφν. Χίος ('Εγρηγόρ. κ.ά.): Πᾶρε

γλαστρί νὰ κάνουμε κορασάφ' (= τριμμένα θραύσματα πηλίνων ἀγγείων ἢ κεραμιδιῶν) Κόρθ. Μάξερ' τὰ γλαστριά τσαὶ πέταξέ τα 'Ανδρ. Μάξερ' τὰ γλαστριά ἀπου δῶ μέσα κι πᾶρι νὰ τὰ σφιτζουρίζ' 'ς τοῦ ρέμα (σφιτζουρίζ' = πετάξῃς) Σάμ. Τὰ γλαστριά τοῦ φούρονου εἶναι χτισμένα με φουρόγι (= πυρρόχωμα) Δαμαρ. 'Η σημ. καὶ εἰς Σομ. Συνών. βλ. εἰς λ. γ α σ τ ρ ι 3. γ) Δοχεῖον ἐκ πέτρας λαξευτῆς, εἰς τὸ ὅπ. παραθέτουν τροφήν ἢ ὕδωρ διὰ τὸν οἰκόσιτον χοῖρον 'Ικαρ. Συνών. σ κ υ λ λ ο π ό τ ι.

'Η λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. Γλαστριά τά, Μῆλ.

γλαστρίδι τό, ἐνιαχ. γλαδί Τσακων. (Μέλαν. κ.ά.) Πληθ. γλαδίζα Τσακων. (Μέλαν.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γ λ ά σ τ ρ α διὰ τῆς ὑποκορ. κατὰλ. -ί δι.

Δοχεῖον πηλίνον, μετ' εὐρείας κοιλίας, κατὰλληλον δι' ἐμφύτευσιν ἀνθέων ἐνιαχ: 'Αγκα δὲ γλαδίζα νὰ φτύον λαλούιδα (πῆρα δύο γλαστράκια νὰ φυτέψω λουλούδια) Μέλαν. Θά ζά' νὰ-ν-ᾶρου ἓνα γλαδί γιὰ τὰ λαλούιδα μι (θὰ πάω νὰ πάρω ἓνα γλαστράκι γιὰ τὰ λουλούδια μου) αὐτόθ. Ποῖ 'ν' ἐκατδοῦτθε τὸ γλαδί; (ποιός τὸ 'σπασε τὸ γλαστράκι) αὐτόθ.

γλάστρινος ἐπίθ. 'Αμοργ. 'Ανάφ. 'Ιος Κέως Κίμωλ. Μῆλ. Σίκιν. Σῦρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γ λ ά σ τ ρ α καὶ τῆς παραγωγ. κατὰλ. -ι ν ο ς.

Πήλινος ἐνθ' ἀν.: 'Εχομε γλάστρινα 'νφέλια (= κυψέλας) Κίμωλ. Τσουκαλούδι λέμε τὸ γλάστρινο κύπελλο νεροῦ Σίκιν. Πρὶν οἱ ἀρμεοὶ ἦταν γλάστρινοι (ἀρμεοὶ = ἀγγεῖα εἰς τὰ ὁποῖα ἀμέλγουν τὸ γάλα οἱ ποιμένες) 'Ανάφ. Τὸ μαγκάνι τοῦ κήπου εἶναι με κουβάδες γλάστρινοι Μῆλ. Συνών. γ α σ τ ρ έ ν ι ο ς, γ ά σ τ ρ ι ν ο ς 2.

γλαστρίτης ὁ, 'Αντίπαρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γ λ ά σ τ ρ α.

Εἶδος ἀμνίτου ἔχοντος καρπικὸν σῶμα εἰς σχῆμα γ λ ά σ τ ρ α ς.

γλαστρίτσα, ἡ, πολλὰχ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γ λ ά σ τ ρ α διὰ τῆς ὑποκορ. κατὰλ. -ί τ σ α.

Μικρὰ γ λ ά σ τ ρ α (I) 1 ἐνθ' ἀν.: Θὰ τὸ φυτέψῃς σέ μιὰ γλαστρίτσα. 'Αγόρασα μιὰ ὠραία γλαστρίτσα. Μοῦ 'σπασε ἡ καλύτερη γλαστρίτσα πολλὰχ. Συνών. γ λ α σ τ ρ ά κ ι 1, γ λ α σ τ ρ ι δ ι, γ λ α σ τ ρ ο ύ λ α.

γλαστροθέσι τό, Λεξ. Βλαστ. 296.

Ἐκ τῶν οὐσ. γ λ ά σ τ ρ α καὶ θέ σ η.

Θέσις ὅπου τοποθετοῦνται αἱ περιέχουσαι ἀνθοφόρα ἢ λοιπὰ φυτὰ γλάστραι.

γλαστρόκολος ὁ, ἐνιαχ. γλαστρόκουλους Χίος (Μεστ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γ λ ά σ τ ρ α καὶ κ ό λ ο ς.

Τὸ ἀπὸ τῆς βάσεως μέχρι τοῦ μέσου τμήμα πίθου: 'Απάνου τσεῖ ἠγέννησε μιὰ γυναῖκα τσι τὸ παιδάι τοῦ βαφκίσαμι μέσα σ' ἓνα γλαστρόκουλου.

γλαστρόπουλο τό, ἐνιαχ. γαστρόπον Πόντ. (Τραπ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γ λ ά σ τ ρ α καὶ τῆς παραγωγ. κατὰλ. -π ο υ λ ο.

Μικρὰ γ λ ά σ τ ρ α (I), τὸ ὅπ. βλ. Συνών. βλ. εἰς λ. γ λ α σ τ ρ ι τ σ α.

